

25 września. O. Jacek Salij OP komentuje dzisiejszą Ewangelię

(Prz 30, 5-9)

(Prz 30, 5-9)

Każde słowo Boże wypróbowane, tarczą jest dla tych, co się chronią do niego. Do słów Jego nic nie dodawaj, by cię nie skarcił i zostałbyś kłamcą.

Proszę Cię o dwie rzeczy, nie odmawiaj mi, nim umrę: Fałsz i kłamstwo oddal ode mnie, nie dawaj mi bogactwa ni nędzy, żyw mnie chlebem niezbędnym, bym syty, nie stał się niewierny i nie rzekł: «A któż to jest Pan?» lub z biedy nie zaczął kraść i nie targnął się na imię mego Boga.

(Ps 119 (118), 29 i 72. 89 i 101. 104 i 163 (R.: por. 105a))

Ref: Słowo Twe, Panie, oświeca mą drogę

Powstrzymaj mnie od drogi kłamstwa,
obdarz mnie łaską Twojego Prawa.

Prawo ust Twoich jest dla mnie lepsze

niż tysiące sztuk złota i srebra.

Ref: Słowo Twe, Panie, oświeca mą drogę

Twoje słowo, Panie, jest wieczne,
niezmienne jak niebiosy.
Powstrzymuję nogi od wszelkiej złej ścieżki,
aby słów Twoich przestrzegać.

Ref: Słowo Twe, Panie, oświeca mą drogę

Z Twoich przykazań czerpię roztropność,
dlatego nienawidzę wszelkiej ścieżki nieprawej.
Nienawidzę kłamstwa i nim się brzydzę,
a Prawo Twoje miłuję.

Ref: Słowo Twe, Panie, oświeca mą drogę

Aklamacja

Bliskie jest królestwo Boże.
Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię.

(Łk 9, 1-6)

Jezus zwołał Dwunastu, dał im moc i władzę nad wszystkimi złymi duchami oraz władzę leczenia chorób. I wysłał ich, aby głosili królestwo Boże i uzdrawiali chorych.

Mówił do nich: „Nie bierzcie nic na drogę: ani laski, ani torby podróżnej, ani chleba, ani pieniędzy; nie miejcie też po dwie suknie. Gdy do jakiegoś domu wejdziecie, pozostańcie tam i stamtąd będziecie wychodzić. Jeśli by was gdzieś nie przyjęli, wychodząc z tego miasta, strząśnijcie proch z nóg waszych na świadectwo przeciwko nim!”

Wyszli więc i chodzili po wsiach, głosząc Ewangelię i uzdrawiając wszędzie.

Komentarz:

To, o czym mówi dzisiejsza Ewangelia, można nazwać preewangelizacją. Ewentualnie można powiedzieć, że Pan Jezus wysłał swoich uczniów na praktyki apostołskie. Nie był to bowiem jeszcze czas na głoszenie dobrej nowiny o zbawieniu i o życiu wiecznym. W tamtym momencie bowiem Pan Jezus nie dokonał jeszcze naszego odkupienia przez śmierć na krzyżu, i jeszcze nie zmartwychwstał.

Spróbujmy — w ślad za niektórymi Ojcami Kościoła — spojrzeć na tę wyprawę misyjną Apostołów jako na wyprawę wojskową. Ponieważ jednak Królestwo Jezusa nie jest królestwem tego świata, więc i jego wojsko w niczym nie przypomina wojsk tego świata.

Skąd to skojarzenie z wojskiem? Bo Pan Jezus jednoznacznie wyposaża ich mocą. Owszem, mocą właściwą dla Jego Królestwa, ale mocą bardzo realną. Ewangelista tak to zapisuje: „dał im moc i władzę nad wszystkimi złymi duchami i władzę leczenia chorób”. Tej mocy również dzisiaj doświadczają wszyscy, którzy wiedzą, co to jest wiara żywa i głęboka. Każdy, kto stara się całym sercem wierzyć w Pana Jezusa, wie z własnego doświadczenia, jak na imię Jezusa uciekają wszystkie złe duchy – duch egoizmu i duch nienawiści, duch rozpusty i duch niezgody, i w ogóle różne duchy nieczyste.

Jeśli idzie o środki materialne, Pan Jezus wręcz ostentacyjnie podkreśla, że dla Jego wojska nie powinny one być czymś ważnym. Mówił tak do swoich uczniów: „Nie bierzcie nic na drogę – ani laski, ani torby podróźnej, ani chleba, ani pieniędzy, nie potrzebna też wam druga suknia”. To ubóstwo materialne ma być znakiem ich zawierzenia Jemu, ma też podkreślić moc duchową, w jaką On ich wyposażył.

Również w stosunku do przeciwników to wojsko duchowe ma się zachowywać zupełnie odwrotnie niż wojsko tego świata. Jeśli traficie na przeciwników – poucza Pan Jezus – nie wchodźcie z nimi w konflikt, natychmiast im ustępujcie. Ale zacytuję dosłownie to pouczenie: „Jeśli was gdzie nie przyjmą, wyjdźcie z tego miasta i strząśnijcie proch z nóg waszych na świadectwo przeciwko nim”.

Tak, dziwne jest to wojsko. Bo jest to wojsko Boże. Obyśmy tylko byli w nim jak najlepszymi żołnierzami.

o. Jacek Salij OP